ஆகாயத்த
நூலால் அளக்கமுடியும் அந்த
ஆழக்கடலை காலால் அளக்க முடியும்
பூலோகத்த புதிதாய் அளக்க முடியும்
கரும்புலிகளை இங்கே யாரால் அளக்க முடியும் 2
தந்தாதானா தர்னே தான தானா

கரும்புலி இதயம் இரும்பென எழுதும்
கவிதைகள் பொய்யாகும்
அது இரும்பினில் இல்லை
அரும்பிய முல்லை
என்பதே மெய்யாகும்

சாவைக்கன் வாசலில் சந்திக்கும் போதிலே
யாருக்குமே உடல் வேர்க்கும் அந்த
தேவ பிறவிகள் சாவை தொழுகையில்
சாவுக்குத்தானடா வேர்க்கும்
வளர்த்த கோழி உரித்திடாத வாழ்வை எடுத்தவர் அவர்
படுக்கும் பாயில் வளக்கும் நாயை கிடக்க விடுபவர்

ஆகாயத்த நூலால் அளக்கமுடியும்

காங்கை நெருப்புகள் தூங்குவதேயில்லை
யாருக்கு இங்கே இது தெரியும் கரும்
வேங்கைகள் தாகங்கள் வேதனை தாங்கிடும்
வேர்களுகே இது புரியும்
இலக்கை நோக்கி நரும் போது
கணக்கை பார்ப்பவர் அவர்
வெடிக்கும் போது அனுப்பும்
தோழர் உறவை காப்பவர்

ஆகாயத்த நூலால் அளக்கமுடியும